

[Gunhild Due.]

jo så tage sig af. Men der er også en hel masse sådan mere almindelige kunstværker, sådan almindeligt pæne, gode billeder eller jævnt gode billeder, skulle man måske sige; som lige så godt kunne blive brugt og komme ud, og som man så kunne glæde sig over en vis tid — og dér kommer da jo hele tiden nye til. Jeg mener, det ville være langt bedre, at de hang ude, hvor mennesker færdes; måske kunne man glæde sig over dem, eller man kunne undre sig over dem, eller de kunne føre til, at folk gav sig til at snakke om andet end deres gebækkeligheder, hvis det nu var på et sygehus, de hang.

Jeg ved ikke, hvorfor det altid skal være så svært at få den slags små ting ført igennem, for det er det jo. Jeg mener netop, at det i virkeligheden er den slags små ting, der betyder noget i det lange løb.

I øvrigt er jeg enig med ministeren i, at man bør kigge på de gældende love og måske sammenarbejde dem noget mere. Jeg kunne ønske — det er der mange som har gjort sig tanker om — at man bl. a. kiggede på museernes åbningstider. De er ikke rimelige i dag. Hvorfor ikke ordne det sådan, at man f. eks. kunne tage direkte fra arbejdet i sit arbejdstøj ind på et museum, som måske lå i nærheden af ens arbejdsplads, men ikke i nærheden af ens bolig, at man altså den dag, man havde lidt overskud og lidt kræfter til det, som en naturlig ting kunne gå ind på et sådant museum, mens man var inde i byen?

Jeg er opmærksom på alle de nye muligheder, der er i biblioteksloven. Men hvordan får man de i forvejen biblioteksfremmede med ind? Mange tror jo, at biblioteker er noget for de fine eller for de særligt interesserede; jeg erindrer nok min egen skræmte listen rundt ved hylderne, de første gange jeg vovede mig ind på et stort centralbibliotek. Dér mener jeg man simpelt hen må sætte ind med popularisering og formidling. Jeg ved dog godt, at der gøres meget i skolerne i dag netop på dette punkt, og det er rigtigt at gøre det.

Man må dog også være opmærksom på, om der er tilstrækkelige støttemidler for de initiativer, der tages rundt omkring, også de mere stillfærdige, og man må nok prøve

at finde frem til en slags gødning, der kan skabe grobund for nye initiativer og ideer. Specielt mener jeg, man må være meget opmærksom på at få ting ud i landet, f. eks. gøre det muligt at sende små teatergrupper rundt, revyer, børneteater o. lign., og når jeg siger ud i landet, så mener jeg ud i landet, ikke bare til nogle provinsbyer, men ud i forsamlingshusene, på kroerne, på arbejdspladserne, måske i fagforeningsbygninger, på skoler, og ikke kun når skolebørnene er der, men også til deres forældre, altså alle vegne, hvor der samles mennesker.

Der er sikkert også institutioner, der sidder med gode ideer, men som bare mangler det økonomiske grundlag for at få dem udført. Man må have ganske særligt øje med de mere utraditionelle ting og støtte dem. Jeg skal pege på et par ting mere, som måske ikke er særlig utraditionelle, men som jeg gerne så fremmet, nemlig en slags underskudsdekning for de gode film — det er muligt, det kan gøres over de love, der er tilknyttet filmsvæsenet — så man fik dem ud i provinsen. Vi derude har næsten ikke mulighed for at møde ordentlige film, fordi det er en underskudsforretning for biografierne at vise dem. Desuden mener jeg, det nu må være på tide at få et selvstændigt radio- og TV-blad, som efter min mening skulle sendes gratis til alle licensbetalere, og som kunne orientere ordentligt om, hvad der gemmer sig bag de forskellige titler i programmerne.

Dette at gøre de forskellige kunstarter til noget selvfølgeligt, noget dagligdags for alle, sker jo ikke fra den ene dag til den anden, det ved jeg da godt, men jeg mener, det må være et klart kulturpolitisk sigte. Det skal der bruges penge til, det er jeg godt klar over, og det er altså ikke, fordi SF ønsker at spare eller noget i den retning, at vi ikke er så begejstrede for selve tanken om kulturcentre. Vi er klar over, at der må bruges mange penge til formidling og støtte, og meget kan som sagt sikkert opnås gennem de eksisterende love og via den nye fritidslovgivning; det er vi opmærksom på. Men måske vil ministeren, når ministeren har fået tingene tænkt mere igennem og fået hele lovområdet gået igennem, alligevel skønne; at ikke alle formål og initiativer er dækket ind her, og så venter jeg, at mini-